

Eempoldertelling

door Maarten Klomps

Zoals wel algemeen verondersteld mag worden, wordt de Eempolder om de 14 dagen door leden van de VWG uitgekamd.

Zo'n 20 mensen houden zich hier nu mee bezig (o.l.v. Peter Vos) en om andere lieden hier voor te interesseren (onbekend maakt onbemind nietwaar) kan wellicht onderstaande impressie van een willekeurige zaterdagochtend-telling van nut zijn.

Ondergetekende en Henk Hardon viel de eer te beurt om op 2 mei vroeg op te staan, als om 8 uur vertrekken vroeg te noemen is.

Deze keer besloten we, omdat de polder Noord aardig groot is, om van de auto gebruik te maken.

Sommige mensen leggen dat uit als onsportief en veronderstellen luiheid (eerlijk gezegd hebben ze wel enig gelijk) en we schaamden ons enigszins toen we om 8.15 uur op de Wakkerendijk al Jos de Jonge en Arthur du Mosch op de fiets zagen. Laatstgenoemde al bepakt met diverse boeken en telescoop, op alles voorbereid.

Als je zo de polder vanaf de dijk binnengaat lijkt het eerst dat er niet veel te zien valt, maar een deel van onze vogels bleek verstoppertje te spelen in het hoge gras, want het maaien was pas op enkele plaatsen begonnen. Sta je een tijdje stil dan zie je toch dat er vogels zijn: Kieviten, Grutto's, Tureluurs, Scholeksters, Eenden en andere bekende soorten, allen in verschillende aantallen. Bij het Marine-ontvangst Station waren misschien Gele Kwikstaarten te zien volgens Henk. Waarschijnlijk zagen wij er verdacht uit want we werden opgewacht door een wachtmeester van de Rijkspolitie met V.W. bus, die ons voor visstropers aanzag. We hebben hem onze onschuldige bezigheid uitgelegd, en bedachten dat het misschien wel nuttig zou kunnen zijn om een boekje over de Eempoldertelling aan het politiecorps te geven, maak je dan echt eens een fout dan kan dit wel helpen.

Na een tijdje rijden, speuren, tellen en noteren kwamen we bij het sluisje, altijd een verdraaid leuk plekje om te stoppen voor de koffiepauze. Onder-tussen telden we Boerenzwaluwen, een Merel met jongen in een Knotwilg en een vrouwje Bruine Kiekendief in een rietveld. Op weg naar het Raboes zat een Watersnip op 5 m. afstand op de slootkant en liet zich uitgebreid bewonderen. Het wegvliegen ging precies volgens het boekje; in zigzag vlucht. Dichtbij de Eem telden we 25 Grauwe Ganzen, ze zaten zich rond te vreten, terwijl een Bruine Kiekendief (man) uitgebreid op jacht was.

Bij het Raboes viel het wat tegen, zodat we maar weer de stillere weggetjes opzochten. Aan het einde van een doodlopende weg vond Henk dat het tijd werd voor een Gele Kwik en op 4m. afstand ging er één voor ons zitten, goede organisatie. Iets buiten ons telgebied, zagen we nog Goudplevieren, maar je kunt niet alles hebben. Bij een van de stille plassen eerst een Zomertaling (man) en daarna een zingende Rietgors. Gelukkig konden we ook enkele Kempennen opschuimen, maar de hanen waren elders aan het stoeien.

In totaal hebben we 33 soorten geteld, een 14 dagen later telde men 52 soorten waaronder een Wouw, wel een voorbeeld hoe snel iets wijzigt in korte tijd. Het blijft dan ook elke keer weer een verrassing wat je tegenkomt, al is het ook de politie.

Wellicht dat ook andere leden dit gebied eens willen helpen inventariseren, het is de moeite waard.